

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer i Lovforslaget bemærkes følgende:

Til §§ 1—4.

Disse Paragrafer omhandle de værnepligtiges Lønning, og man har her tilstræbt en Lønningsmaade, hvorved Værnepligten ikke bliver nogen pekuniær Byrde udover, at den paagældende maa opgive sit borgerlige Erhverv for en vis Tid.

Saa vel i Lønningsloven af 1868 som i Søtillægsloven af 1869 har man givet de værnepligtige foruden Lønningen tillige Munderingspenge og Brødration og fastsat et Afdrag for Kost, naar denne leveredes den værnepligtige. I Aaret 1869 havde der imidlertid, som bekendt, intet ordnet Beklædningsvæsen i Marinen; at sørge for Mundering var halvt om halvt en privat Sag for den værnepligtige. Da der nu altid i Marinen leveres fuld Mundering til den værnepligtige, er det ikke længere nødvendigt at opretholde den Komplikation i Lønningssystemet, som Beregning af Munderingspenge medfører. Paa lignende Maade forholder det sig med Bispisningen. En ved Søværnet tjenstgørende værnepligtig faar nu, paa rene Undtagelser nær, sin fulde Forplejning i Vagtskibet eller i søgaaende Skibe, og den komplicerede Beregning, som findes i den nugældende Lønningslovs § 1 med Tillæg og Afdrag, har nu ikke anden praktisk Betydning end at vanskeliggøre Beregningen af de værnepligtiges Lønninger.

Som bekendt ere de værnepligtige af Sørollen heldigere stillede med Hensyn til Bispisning end deres Kammerater af Lægdsrollen, idet de altid faa fuld Kost uden Afdrag, og det er denne Lønningsmaade, der her er taget til Forbillede, saaledes at alle værnepligtige nu faa en ensartet Grundlønning, fri Bispisning og Beklædning m. v. Ved den Udvikling, der i den forløbne Tid er foregaaet med Orlogsskibene og som Følge deraf med de Krav, der maa stilles til et Skibs Besætning, er der ogsaa indtraadt den Forandring i Forholdene, at den befarnes Matros' Betydning er trængt en Del tilbage, samtidig med, at Maskinbetjeningens Personel har faaet en større Betydning. Til Trods herfor er dog Matrosen naturligvis stadig en nødvendig Faktor i et Skib, men det er da kun de helbefarne Matroser, hvis særlige Uddannelse kommer til Nytte. For den halvbevarne, der tidligere i Sejlskibene besørgede den lettere Matrostjeneste, er der nu ikke nogen særlig Anvendelse, og

man har derfor ment, at man ikke bør lønne de halvbevarne højere end de værnepligtige af Lægdsrollen, medens der bibeholdes et Tillæg til Lønningen for den helbevarne.

Dette Tillæg, som er ansat til 30 Øre om Dagen, gives kun, naar den helbevarne virkelig yder Tjeneste som saadan til Søs, og et lignende Tillæg foreslaas ydet andre værnepligtige, naar man, idet man drager Nytte af deres Uddannelse i deres private Liv, ansætter dem i særlige militære Beskæftigelser eller paalægger dem en Tjeneste, der er besværligere end den almindelige (se Lovforslagets § 2) hvilket ogsaa finder Sted efter de nugældende Bestemmelser (se Søtillægslovens § 1, ifølge hvilken de, der udkommanderes som Sygepassere, Kullempere eller Koksmater, erholde et Tillæg af 11 Øre daglig, og de, der udkommanderes som Haandværkere, Fyrbødere eller Skibskokke, et Tillæg af 28 Øre daglig).

For Fyrbødernes og Kullempernes Vedkommende er man gaaet endnu noget videre, idet man har foreslaaet et yderligere Tillæg af 10 Øre pr. Dag, naar de efter den første Maanedes Uddannelse bibeholdes i Stillingen og derfor maa anses for at gøre Fyldest i disse særlig vigtige og anstrengende Tjenester.

Med Hensyn til de værnepligtige Underofficerer (Reserveunderofficererne) har man foreslaaet, at der tiltaas dem et Tillæg af 50 Øre daglig i de første 2 Maaneder af den Tid, hvori de ere indkaldte til Tjeneste, og 60 Øre daglig i Resten af Tiden, henset til at Forholdene nødvendiggøre, at der maa stilles ikke ringe Krav til dem som Befalingsmænd.

Til § 5.

Ved denne Paragraf bestemmes Lønningerne for Underofficererne af Flaadens Rammer, og ganske tilsvarende Lønninger ere ved senere Paragraffer ligeledes foreslaaede gældende for Underofficererne af Haandværkerkorpset og af Søminekorpsets Depot samt for Stabsmusikeren, Overgymnastiklæreren og Gymnastiklærerne af Tøjhusafdelingen. De foreslaaede Lønninger repræsenterer nogen Forhøjelse udover hvad der blev vedtaget ved den seneste Lov om Forbedring af Underofficerernes Lønning — Loven af 15. Februar 1902 —, idet navnlig Slutningslønningen vil kunne stige til 2,220 Kr. imod som hidtil 1,844 Kr., hvorved dog maa bemærkes, at den ved denne Lov hjemlede Kvartergodtgørelse af henholdsvis